

رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی بر اساس تربیت مغزمحور

طیبه ستایش فر

دانشجوی رشته دکترا فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی لامرد، ایران
t_setayeshfar@yahoo.com

چکیده

هدف کلی از انجام این تحقیق، تعلیم و تربیت اسلامی به تربیت مغز می باشد. پژوهش حاضر با بکارگیری روش تحلیل محتوای کیفی به واکاوی متون و پژوهش های تعلیم و تربیت اسلامی و همچنین متون و تحقیقات انجام شده در حوزه تربیت مغزمحور پرداخته است. از کلیه منابع چاپی و الکترونیکی در دسترس، مبتنی بر اهداف و سؤالات پژوهش برای جمع آوری اطلاعات، استفاده شد. پژوهش حاضر براساس تأثیر زیر مؤلفه هایی از مقوله های سه گانه مدل پیشین یعنی مؤلفه های شناختی- فراشناختی، تعاملی- احساسی و جنبشی- فیزیولوژیک مغزمحور توسط مقوله های مستخرج از متون تعلیم و تربیت اسلامی برای تمام برنامه ریزان و دست اندکاران تعلیم و تربیت کشور، این امکان را فراهم می نماید که با یک زاویه و دید جدید، در نظام های آموزشی و تربیتی کشور از این یافته های علمی جدید استفاده نمایند. چرا که با توجه به مقوله های موجود در مبانی علمی و عناصر این مدل، می توان گفت که شناخت و تسلط بر ساختار مغز و نحوه تغییرات آن در موقع یادگیری، تفکر و رفتار و حتی در موقع ابراز احساسات، کنترل بر زندگی و روابط درون فردی و بروون فردی را میسر نموده و بشریت با این فهم و ادراک، به سمت تحقق انسانیت، صلح و آرامش در جهان، خواهد رسید و اینها همان مؤلفه هایی است که شاید سالها و قرن ها پیش در متون تعلیم و تربیت اسلامی و در بین آرای صاحبنظران و فیلسوفان اسلامی وجود داشته است و تحقیق حاضر سعی در استخراج مقوله هایی داشته است که این مؤلفه ها را مورد تأثیر قرار دهد. بنابراین این تحقیق توانسته است که با اسلامی سازی بخشی یافته های علوم انسانی به طور اعم و علوم تربیتی به طور اخص در حوزه تربیت مغزمحور، به مرتبیان و دست اندکاران تعلیم و تربیت کشور جهت استفاده از این یافته ها، اطمینان خاطر بخشد.

واژگان کلیدی: برنامه درسی، تربیت مغز، علوم اعصاب تربیتی

مقدمه

امروزه یکی از دغدغه های اصلی تربیتی در دنیا استفاده از روشهای صحیح برای پرورش و آموزش انسانهاست. بشر با مشکلات عدیده ای روبه روست که بیشتر مربوط به جنبه های معنوی انسان و رشد و تکامل آن از ابعاد گوناگون می باشد و یکی از مهم ترین ابعاد معنویت را تربیت و مخصوصاً تعلیم و تربیت اسلامی شامل می گردد که متأسفانه امروزه کمتر به آن در تعلیم و تربیت اهمیت داده می شود و بیشتر به جنبه های علمی و فنی توجه می شود، که نتیجه آن مشکلات فراوان اخلاقی در سطوح مختلف سنی می باشد.

از زمانی که خداوند متعال دست به آفرینش مخلوقی پرداخت که هدف اساسی این خلقت را قرار دادن جانشینی برای خود در زمین قلمداد نمود، و علی رغم مخالفت فرشتگان، بر آفرینش انسانی که دارای دو جنبه مادی و معنوی باشد، اصرار نمود، که: من چیزی می دانم که شما نمی دانید، بحث تربیت همزاد این موجود الهی گردید.

قرآن و بعث رسولان همراه با برنامه های جامع زندگیساز و انسان ساز به عنوان هادیان این موجود، از اولین روز خلقت آدم ابوالبشر همراه وی اند و دستورات و نظرات آنان به عنوان منابع اصلی هدایت و تربیت شناخته شده اند.

اسلام به عنوان کاملترین دین در تعلیم و تربیت انسان‌ها مکتب خاصی دارد که از نوع جهان‌بینی و انسان‌شناسی او سرچشمه می‌گیرد. آفرینش انسان بی‌هدف و لغو نیست. بدین هدف آفریده شده تا با علم و عمل صالح و اخلاق نیک روح انسانی خود را پرورش و تکامل دهد و برای زندگی خوب و نورانی جهان پس از مرگ آماده سازد.

«اندیشمندان مسلمان از فیلسوفان گرفته تا دیگران، در پرتو تعالیم انسان‌ساز اسلام به موضوع انسان و کمال و سعادت او راههای وصول به کمال، بسیار پرداخته اند و نظامهایی فکری را برای پاسخگویی به سؤالات مربوط به انسان و تربیت او بنا گذارده اند. در بنای این نظامها، علاوه بر بهره‌ای که از آموزه‌های دینی برده اند، از حاصل اندیشه‌های فیلسوفان نیز سود جسته اند (کارдан و همکاران، ۱۳۸۸).

یکی از مهمترین ویژگی‌های انسان، تربیت پذیری است که از آغاز پیدایش شروع شده و در طول تاریخ ادامه داشته و خواهد داشت. تعلیم و تربیت یک نشو و نمای مداوم انسانی است که نسل بزرگتر حاصل آموخته‌ها و تجربه‌های خود و گذشتگان را به نسل کوچکتر منتقل می‌سازد. ترقی و تمدن انسان‌ها در ابعاد مختلف، معلول همین تعلیم و تربیت است (امینی، ۱۳۹۲).

تربیت

از تربیت تعریفهای مختلفی به عمل آمده است که مهمترین تعاریفی که از این واژه شده است به قرار زیر است: «واژه‌ی تربیت از ریشه‌های رب، یربوا یا ربی، یرب می‌باشد. از رب، یربوا به معنی افزودن، پروراندن و برکشیدن، برآوردن، رویانیدن و تنفسیه کودک می‌باشد. از ریشه رب، یرب به معنای پروریدن، سرپرستی، رهبری کردن، رساندن به فرجام، نیکو کردن، به تعالی و تکامل رساندن، ارزنده ساختن، از افراط و تفریط درآوردن و به اعتدال رسانیدن می‌باشد، و اگر منظور از تربیت، انسان باشد یعنی فرهیختن انسان» (دفتر حوزه و همکاری دانشگاه، ۱۳۸۱، ص۸۹).

هر بارت تربیت را رشد بینش افراد می‌داند، وی مرکز مهمی برای تربیت معلم تأسیس کرد که در آن همین آرمان مورد تأکید قرار می‌گرفت (مایر، ۱۳۵۰).

تربیت عبارت است از پرورش دادن، یعنی استعدادهای درونی ام را که بالقوه در یک شیء موجود است به فعلیت در آوردن (مطهری، ۱۳۷۸).

طرفداران تربیت مبتنی بر مغز، آگاهی و به یادگیری دانش مغز در عمل تربیت را ضرورتی انکارناپذیر می‌دانند (اسمیلکستین، ۲۰۱۱).

با توجه به اهمیت موضوع، محقق در این تحقیق در صدد بوده است که رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی را به مؤلفه‌های جنبشی-فیزیولوژیکی تربیت مغز محور مورد بررسی قرار دهد؛ لذا در این راستا این دسته از مؤلفه‌های تربیت مغز محور در متون تعلیم و تربیت اسلامی مورد مطالعه قرار گرفته است.

نگاهی به سوابق پژوهشی مرتبط

با توجه به جدید بودن ایده‌ی انجام این پژوهش؛ تا کنون تحقیقی که به بررسی ارتباط "تربیت مغز محور" و "تربیت اسلامی" یا به عبارتی نگاه تعلیم و تربیت اسلامی به مقوله‌ی "تربیت مغز محور" بپردازد وجود ندارد. لذا در بین پیشینه‌های پژوهش داخلی و خارجی مورد بررسی؛ پیشینه‌ای مبنی بر استفاده از این دو مقوله با هم مشاهده نمی‌شود. بنابراین محقق ابتدا پیشینه‌های مربوط به رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی از حیث پرداختن به اهداف، اصول، روشها... که به نوعی ردپایی از موارد مطرح در "رویکرد تربیت مغز محور" در آنها دیده می‌شود را ارائه نموده است؛ سپس به بررسی مطالعات انجام شده در حوزه تربیت مغز محور پرداخته است. طاهری (۱۳۷۹) در تحقیقی با عنوان «تربیت در نهجه البلاغه» به این نتایج دست یافت که هدف تربیت در نهجه البلاغه، پرورش انسانهای صالح و مومنی است که تمام ابعاد جسمی، روحی، مادی و معنوی او در دنیا و آخرت مورد توجه قرار گرفته است.

نتایج مطالعه جنسن (۲۰۱۳) نشان داد که مغز با هر چیزی که مریبیان و شاگردان در محیط آموزشی یا مدرسه انجام می‌دهند ارتباط نزدیکی دارد و اندامی که انسان را برای سازگاری با محیط و ارتقای یادگیری توانمند می‌سازد، مغز اوست. در پژوهش که جید و راپورت^۲ (۲۰۱۰) درباره تأثیر جنسیت بر الگوی رشد عصبی فرد، انجام دادند به این نتیجه رسیدند که الگوی کلی توسعه و رشد عصبی بین پسران و دختران خیلی شبیه است. اما بخشی از دوره‌های بلوغ مغز بین دختر و پسر متفاوت است، به طوری که پسران به طور متوسط بلوغ کامل تری را در یک رده سنی نسبت به دختران دارند. لذا با توجه به نتایج تحقیق خود پیشنهاد داده‌اند که اگر دختران و پسران به طور جداگانه‌ای تحت تربیت و آموزش قرار گیرند ممکن است عملکرد بهتری داشته باشند، مخصوصاً که این جداسازی در حول و حوش دوران بلوغ جنسی و نوجوانی انجام شود که تفاوت جنسیتی در رشد و توسعه مغز بالاترین حد خود را دارد. اما عوامل متعددی وجود دارد که بر رشد و توسعه مغز تأثیر می‌گذارد و جنسیت تنها یک نمونه از عوامل تفاوت‌های فردی محسوب می‌شود که ممکن است بر یادگیری و رشد و توسعه مؤثر باشد.

در تحقیقی که دنگوو و همکاران^۳ (۲۰۱۰) در مورد تأثیرات سلامت جسمی و روانی، ورزش، خواب و تغذیه روی عملکردهای شناختی از طریق مغز انجام دادند به معناداری تأثیرات این عوامل دست یافتند. همانطور در نتایج خود تأکید کردند که از همه مهمتر، خواب و بیخوابی می‌تواند بعضی اثرات خاص روی حافظه و سایر عملکردهای ذهنی را توضیح دهد.

در تحقیقی که توماس و ناولند^۴ (۲۰۰۹) در رابطه با بحث انعطاف‌پذیری مغز در دوران متوالی رشد انجام داده‌اند به این نتیجه رسیده‌اند که تغییرات در ساختار و اتصالات مغز اشاره دارد بر اینکه دوره‌های حساسی در توسعه و رشد مغز وجود دارد که از کودکی تا نوجوانی و بلوغ ادامه دارد.

لونا و سوبینی^۵ (۲۰۰۴) در مطالعه خود نشان دادند که آموزش خودکنترلی از زمان کودکی باعث می‌شود که تغییرات شکل گرفته در ساختار شخصیت و عملکرد شخص در کودکی تا نوجوانی و حتی بیست سالگی ادامه یابد و این احتمالاً به خاطر مناطق مغزی در گیر در بازداری بخصوص منطقه کورتکس پیشانی است.

در پژوهشی که اسپرنگر^۶ (۲۰۰۲) با عنوان تأثیرات موسیقی در تغییرات مغز و سلامت انسان انجام داده است به این نتیجه دست یافت که موسیقی، باعث ترشح آندروفین در مغز می‌شود و بدین ترتیب ناراحتی‌های جسمانی را تسکین می‌دهد. زمانی هم که انسان دردی احساس نمی‌کند، ترشح این آندروفین، باعث می‌شود که احساس مطبوع و فرح بخشی در جسم و روح انسان ایجاد گردد.

تعلیم

تعلیم یعنی رساندن متعلم به حدی که حقیقت شی مورد نظر را طوری درک کند که بتواند مفهوم مورد نظر را در نفس خویش تصور کند. به دیگر سخن: تعلیم، انتقال عین معلوم به نفس متعلم است.

در حقیقت تعلیم آنگاه تحقق می‌یابد که بتوان متعلم را نسبت به معلوم عالم نامید. بدیهی است که تعلیم اعم از تحفیظ است و آیات و احادیث بیانگر این نکته اند که تحفیظ‌ها تعلیم نیست. تعلیم وقتی است که در عین مفهوم به قلب دانش آموز یا دانشجو منتقل شده و نقش بیند (روستایی، ۱۳۸۹).

با توجه به تعریف فوق، متعلم می‌بایست قدم به قدم و مرحله به مرحله جلو ببرد شود و از طرفی متناسب با سن و شرایط و روحیات او تعالیم تنظیم و تبویب شوند و آموزه‌ها باید کاربردی و به گونه‌ای باشند که مورد نیاز و استفاده در زندگی آنان باشد و صرفاً یک سری مسائل تئوری و حفظی فراموش شدنی نباشد.

کاربرد قرآنی تربیت

Giedd&Rapoport^۱
Dang-Vu et al.^۲
Thomas & Knowland^۳
Luna & Sweeney^۴
Spenger^۵

در کاربرد قرآنی تربیت، ریشه «ربی» یا «ربو» از آن مورد توجه نبوده است. اشتقاقاتی از «رب» در مورد انسان نیز به کار رفته، که یکی از معانی آن، مفهوم رشد و نمود جسمی است. معادل این معنی در فارسی «بزرگ کردن» کودک است. یکی از صاحبنظران اسلامی با استناد به مفهوم لغوی و ریشه ای تربیت، آن را در امور جسمانی منحصر می دارد و دو آیه را دلیل آن می شمارد: بگو: پروردگارا! هر دو را رحمت کن به واسطه اینکه مرا در خردسالی تربیت کردند (اسرا/۲۴) فرعون گفت: آیا ما تو را در حال کودکی در میان خود نپروردیم؟ (شعراء/۸۱).

او معتقد است تربیت، چیزی بیش از پرورش جسمی نیست و «منحصراً به امور جسمانی اختصاص دارد» (بهشتی، ۱۳۸۵). صاحبنظر دیگری با عنایت به همین آیات، معتقد است تربیت در قرآن به مفهوم بزرگ کردن، رشد و نمو جسمی است. حق این است که از دو آیه «رب ارحمها کما ربیانی صغیراً» و «الله نربک فینا و لیداً» مفهوم رشد جسمی مطلق استفاده نمی شود. به نظر می رسد نمی توان بزرگ کردن را به عنوان یکی از معنای تربیت، صرفاً به مفهوم رشد و نمو جسمی در نظر گرفت. در جمله دعائیه، تربیت عام جسمی و روحی مراد است که یکی از ابعاد آن، رشد و نمو جسمی است. فرعون نیز، مدعی تربیت و رشد موسی(ع) در ابعاد روحی، عقلی و جسمی بوده است و نه فقط تربیت جسمی به هر حال در کاربرد قرآنی به جای ریشه «ربو» باید ریشه «ربب» مورد توجه باشد. شاید بتوان اشتقاق اکبر را در اینجا مطرح کرد. نگاهی دقیق به قرآن کریم، این مطلب را فراروی ما می نهد که اثر و کاملتر طیف گسترده ای از آیات شریفه از ماده «رب» بهره گیری و مشتقات گوناگون آن را بویژه در مورد انسان به کار برده است. به نظر می رسد مفهوم تربیت اسلامی از ریشه «ربو» یا «ربی» نباشد، بلکه توجه به ریشه «رب» ما را با فضایی فراختر و مفهومی زیباتر و کاملتر روبه رو می سازد. جالب این است که صاحب المفردات نیز اشتقاق آن را ریشه «رب» دانسته است (قائمی، ۱۳۸۳؛ عبدالباقي، ۱۳۷۶).

تربیت در اسلام

تربیت اسلامی عبارتست از شکوفایی استعدادهای خدادادی در هر انسان، جهت ایجاد یک اعتدال در زندگی و با قصد رسیدن به اهداف و کمال مطلوب مورد نظر خداوند از دیدگاه استاد مطهری «تربیت یعنی پرورش دادن و به فعلیت رسانیدن استعدادها و ایجاد تعاؤن و هماهنگی میان آن استعدادها، تا متربی بتواند به حد اعلای کمال خود برسد. تمامی تعاریف علمای اسلامی حول همین تعریف و با تأکید بر هدف کسب قرب الهی بیان شده اند» (بهشتی، ۱۳۸۵).

تربیت هدایت و اداره جریان ارتقایی و تکامل بشر است، به گونه ای که به سوی (الله) جهت دهد. تربیت احیای فطرت خدا آشنای انسان و پرورش ابعاد وجودی او در جهت حرکت به سوی بی نهایت است (قائمی، ۱۳۸۹). قرآن: هدایت به صراط مستقیم یکی از معانی تربیت است هر روز در نمازهای یومیه دعا می کنیم، خدایا ما را به راه راست هدایت فرما (فاتحه، آیه ۷).

امام علی(ع) در مورد تربیت فرمود: هیچ بخششی از جانب پدر به فرزند، برتر از ادب و تربیت نیکو نیست (دهشیری، ۱۳۸۵).

می توان آنچه را اصطلاحاً تربیت اسلامی گفته می شود چنین تعریف کرد: شناخت خدا به عنوان رب یگانه ای انسان و جهان و برگزیدن او به عنوان رب خویش و تن دادن به ربوبیت او و تن زدن از ربوبیت غیر (باقری، ۱۳۸۴).

تربیت دو جنبه دارد: یکی- جنبه روحی، دیگر جنبه اجتماعی و تناسب با وضع زندگی محیط لازم است که به هر دو جنبه، به یک میزان توجه شود تا زیانی حاصل نگردد با تربیت درست باید بین آن دو توافقی حاصل شود و فرزند، روحیه ای یابد که در هر جهت، سازگاری داشته باشد. به تعبیر دیگر، حدود تربیت چندین گونه است:

الف- تغییرات بدنی

ب- تغییرات مربوط به اخلاق و عادات و روحیات و در همه ای این موارد تربیت باید طرح اجرایی شایسته ای داشته باشد (مظلومی، ۱۳۸۶).

تربيت داراي معنai گسترده و دامنه داري است که طi آن، استعدادها و قوai گوناگون نهفته در نهاد انسان، برانگixaخته و پورش می يابد تا آدمی به منتهای کمال نسبی خود به ميزان طاقت و توانايي خويش دست يابد. برای تربیت نیز بر حسب مكتب و بینش علمای تربیت، تعاريف اصطلاحی متعددی ارائه شده است. عموما هر کسی از زاویه دید خاص نسبت به انسان، تربیت را تعريف کرده است (حجتی، ۱۳۸۵).

تربیت فرایندی مستمر، همیشگی، تدریجی، پویا و همه جانبی که طi آن تمام استعدادهای آدمی با استمداد از درون متربی و به مدد کوشش های برنامه ریزی شده در قالب نظامی تعاملی میان مرتبی و متربی؛ شکوفا می شود و در این فرآیند ظریف به ميزان استعداد، توانايي و مساعی او موجبات رشد، پیشرفت و تحول مثبت او را برای رسیدن به کمال شایسته و مختارانه فراهم می سازد.

اهداف تربیت در اسلام

هدف غایی تربیت آن است که مقدمات حرکت و هدایت آدمی را به صورت آینده و زندگی سعادتمند فراهم آورد و معراج او را به کمال انسانی آسان سازد. اهداف کلی تربیت مانند موجی از دریای هدایت غایی آن سر بر می آورد و همچون مجموعه ای هماهنگ و مرتبط با یکدیگر بر پایه i این هدف استوار، حول محورش در جنبشند. از هدف های تربیت اسلامی آن است که مقدمات حرکت و هدایت آدمی را در صراط مستقیم پرستش پروردگار فراهم آورد و معراج او را به مرحله i کمال انسانی آسان سازد و راه بازگشت به احسن تقویمی را که بنیاد آفرینش وی بر آن استوار است، هموار کند و به باری عمل صالح از مراحل و مدارج علم و ایمان بگذراند و هر لحظه بیشتر به خدا که مقصد نهایی این سیر و سلوک است نزدیک کند. به عبارت دیگر، انسان باید چنان ساخته شود که با دوری از رذایل و آlodگی ها، استعدادهای عالیه i روحی و ملکوتی اش شکوفا شده و چنان به کمالات علوی و فضایل ملکوتی آراسته گردد که استعدادها و لیاقت قدم نهادن در آستان قرب ربوی را کسب و با وصال به حق، به سعادت جاودان برسد (چراغ چشم، ۱۳۸۹).

۱- پورش استعدادها

یکی از مراحل اولیه i تربیت انسان، آگاهی از وضعیت جسمی، عقلی، ایمانی و استعدادهای خدادادی است. راه تقویت و پورش این استعدادادها مانند فضایل دیگر تربیتی مستلزم تمرین و ممارست و مجاهدت است که با فراهم آوردن اندوخته i علمی لازم، عملی می شود. یکی از هدف های تعلیم و تربیت اسلامی این است که انسان متفکر پرورش یابد (چراغ چشم، ۱۳۸۹).

تعليمات اسلامی نشان می دهد که این مکتب مقدس الهی به همه i ابعاد انسان اعم از جسمی و روحی، مادی معنوی، فکری و عاطفی، فردی و اجتماعی توجه عمیق داشته است و نه تنها جانب هیچ کدام را مهم نگذاشته است، بلکه عنایت خاص به «پورش» همه i اینها روی اصل معینی داشته است (مطهری، ۱۳۷۸).

۲- پورش قوه i ابتکار و تفکر در انسان

قوم و دوام زندگی انسان روی زمین، بر فکر استوار است و هر چه فکر صحیح تر و تمام تر باشد، زندگی بهتر و محکم تر خواهد بود. «مسئله علم همان آموزش دادن است، «تعلیم» عبارت است از یاد دادن. از نظر تعلیم متعلم فقط فرا گیرنده است و مغز او همچون انباری است که فقط معلومات در آن ریخته می شود ولی در آموزش، کافی نیست که هدف این باشد» ولی با رد این نظریه باید متذکر شد:

هدف معلم باید بالاتر باشد و آن این است که نیروی فکری، متعلم را پورش و استقلال بدهد و قوه i ابتکار او را زنده کند (مطهری، ۱۳۷۸).

وظیفه معلم بالاتر از اینکه به متربی آموزش دهد این است که کاری بکند تا قوه تجزیه و تحلیل او قدرت بگیرد، نه اینکه فقط در مغز وی معلومات بریزد که اگر معلومات خیلی فشار بیاورد ذهن متربی راکد می شود. (مطهری، ۱۳۷۸).

۳- پرورش روحیه‌ی علمی

در اسلام تعلیم و تربیت تمام شدنی نیست و پایان پذیر نمی‌باشد. بزرگان اسلام و عالمان اسلامی حتی در جنگ و کارزار با دشمن و یا در بستر مرگ نیز اگر سؤالی که پاسخش در تربیت انسان‌ها مؤثر بود، مطرح می‌کردند، برای جواب دادن به آن سؤال وقت می‌گذاشتند (چراغ چشم، ۱۳۸۹).

اصلًا روح علمی همین است. روح علمی یعنی روح حقیقت جویی، روح بی‌غرضی و طبعاً روح بی‌تعصب روح خالی از جمود و روح خالی از غرور. وقتی انسان روایت‌های زیادی را که در موضوع علم وارد شده است مطالعه می‌کند، می‌بیند چقدر تکیه شده است روی این مطلب که یک عالم نباید تعصب داشته باشد، نباید جمود داشته باشد، نباید اجبار داشته باشد که هر چه من تشخیص دادم و فقط همین است. یک عالم نباید غرور داشته باشد و خیال کند آنچه که او دارد تمام علم همان است بلکه باید به اصل و «ما او تیم من العلم الا قلیل» (اسراء ۸۵) به خصوص توجه داشته باشید که آنچه ما از حقیقت می‌دانیم بسیار کم است. نتیجه این است که آن روح علمی دارد، از دلیل به مدعای رود (چراغ چشم، ۱۳۸۹).

۴- پرورش روح

روحی که در قرآن به انسان اطلاق شده، در همه‌ی موارد خدا انتساب پیدا کرده و این انتساب روح به حق تعالی اضافه‌ی ملکیت است و روح پدیده‌ای غیر از سخن بدن است. روح چیزی است که در چهارپایان و انسان‌ها وجود دارد. از امام محمد باقر(ع) در خصوص تفسیر روح سؤال شده فرمود: «قدرتی از ملکوت و عالم مجرد است» (مطهری، ۱۳۷۸).

اگر انسان در کاری بر روح خود فشار بیاورد، عکس العملی که روح انسان ایجاد می‌کند گریز و قرار است مثلاً در عبادت جزء توصیه‌های پیغمبر اکرم (ص) این است که عبادت را آنقدر انجام دهید که روحتان عبادت را با نشاط و میل و رغبت انجام دهد و حقیقتی یک مقدار عبادت کردد، نماز خواندید و بیداری کشیدید، دیگر حس می‌کنید الان این عبادت سخت و سنگین است پیغمبر اسلام (ص) می‌فرمایند: «دیگر اینجا کافی است و عبادت را بر خود تحمیل نکن، همین قدرتی که تحمل روحت کم کم از عبادت گریزان می‌شود و گویی عبادت را مانند یک دوا به او دادی، آن وقت یک خاطره بد از عبادت پیدا می‌کند. همیشه کوشش کن در عبادت نشاط داشته باشی و روحت خاطره‌ی خوش از عبادت داشته باشد» (مطهری، ۱۳۷۸).....

ضرورت تربیت

نقش تربیت، شکوفا سازی شخصیت واقعی انسان و به فعلیت رسانیدن قوا و استعدادهای نهفته اوست و بدون تربیت و اخلاق، آدمی شخصیت واقعی خود را باز نمی‌یابد و به حقیقت انسانی و هویت مستقل خویش آگاه نمی‌گردد و آن چه خارج از این حوزه یافته است «خود» انسانی نیست. زیرا شرافت انسان به روح ملکوتی اوست و امتیاز او بر سایر حیوانات مرهون ویژگی‌های انسانی وی می‌باشد که خاستگاه ارزش‌های معنوی و ایزارهایی برای رسیدن به درجات بلند و سعادت جاودانی اند.

تربیت، روح ملکوتی را به اوج کمال می‌رساند و در چهره واقعی انسانی را به نمایش می‌گذارد، از منزل نفس به منزلت حق و از خود پرستی به حقیقت سوق می‌دهد. تربیت در ساختار شخصیت انسان نقش تعیین کننده‌ای دارد، بدون آن آدمی به خیر و کمال نمی‌رسد و به سعادت دنیوی و اخروی دسترسی پیدا نمی‌کند (شیروانی، ۱۳۸۱).

موضوع تربیت اسلامی، نفس انسان است که افعال زیبا و زشت به طور ارادی از او صادر می‌شود. هدف تربیت اسلامی، پرورش استعدادهای درونی انسان برای ایجاد و رشد صفات و رفتارهای پسندیده‌ی اسلامی است. از دیدگاه علامه طباطبائی، هدف تربیت اسلامی، رسیدن به توحید در زمینه‌ی اعتقاد و عمل است. بنابراین، تربیت اسلامی باید به عبودیت الهی بینجامد (طباطبائی، ۱۳۷۹).

نقش شگفت انگیز تربیت در زندگی انسان بر هیچ خردمندی پوشیده نیست، چرا که تربیت می‌تواند به اوج ارزشها برساند و اگر به غلط افتد، وی را به سقوط نشاند (کارдан و همکاران، ۱۳۸۶).

تریبیت صحیح می تواند انسان را در میدان آفرینش به قهرمان خوبیها و پهلوان نیکی ها تبدیل کند و او را خوشبخت کند (مهردویان، ۱۳۸۵).

تریبیت مغز

تریبیت مغز عبارت است از یک برنامه تربیتی برای توسعه‌ی ظرفیت درونی و فطری انسان جهت رسیدن به سلامتی، رفاه، پیشرفت بهینه و آرامش از طریق مدیریت اثربخشی مغز خود.

تریبیت مغز یک تجدیدنظر نوین در ذهن سنتی شرقی است و تربیت بدنی تلفیق شده با یافته‌های علوم اعصاب می‌باشد. رویکرد تربیت مغز عمیقاً تجربی است. افراد در تمرین‌های فیزیکی، احساسی و شناختی مشارکت کرده؛ به علاوه در تکنیک‌های طرز ایستادن و نفس کشیدن، تصویرسازی هدایت شده و بازی‌هایی که برای بهبود بخشی به آگاهی حسی، کنترل حرکات، تعادل، تعدیل احساسات، توجه، تخیل و خلاقیت طراحی شده است (انجمان بین‌المللی تربیت مغز، ۲۰۱۳، a).

حال سوالی که مطرح است این است که چگونه یک فرد می‌تواند بر مغز خود تسلط یابد و اینکه بتواند از پتانسیل کامل مغز استفاده کند؟ این بحث اصلی تربیت مغز است!

تریبیت مغزمحور یک پاردایم و الگوی جدیدی است که ارتباطاتی میان عملکرد مغز و فعالیت تربیتی و آموزشی ایجاد می‌شود. زمینه و رشته جدیدی به نام تربیت مغزمحور ایجاد شده است. تربیت مغزمحور به طور خلاصه می‌گوید که: «هر چیزی که انسان‌ها انجام می‌دهند از مغزشان استفاده می‌کنند؛ پس باید در مورد مغز بیشتر یاد گرفت و این دانش را به کار بست» از یک مری انتظار داریم که بتواند از کاربرد یک استراتژی خاص با دلایل علمی یا مطالعات علمی حمایت کند. تربیت مبتنی بر مغز در مورد دانسته‌هایی که نحوه کار کردن مغز را تشریح می‌کنند (جنسن، ۲۰۱۳).

یادگیری مبتنی بر مغز ناشی از رشته‌ی جدیدی است که برخی از صاحب‌نظران آن را «علوم اعصاب تربیتی»^۸ نامیده و برخی هم آن را «علوم ذهن، مغز و آموزش»^۹ نامیده‌اند (سوزا، ۲۰۱۱).

یادگیری مبتنی بر مغز یک رویکرد جامع به آموزش است که از تحقیقات اخیر علوم اعصاب استفاده می‌کند. تربیت مبتنی بر مغز یا علوم اعصاب^{۱۰} تربیتی تأکید می‌کند بر چگونگی یادگیری طبیعی مغز انسان و بر آنچه در مورد ساختار و عملکرد مغز انسان در حال یادگیری در مراحل مختلف رشد وجود دارد، مبتنی است.

آخرین تحقیقات مغز و اعصاب، نشان می‌دهد که تکنیک‌های آموزشی و تربیتی که برای مغز آشنا بوده و با آن سازگار هستند یک چارچوب محرک زیستی برای ایجاد آموزش اثربخش تهیه می‌کنند.

همچنین این تئوری کمک می‌کند به توضیح رفتارهای تکراری یادگیری و یک فرامفهوم^{۱۱} است که یک ترکیبی انتخابی از تکنیک‌ها را در بر می‌گیرد.

اخیراً، تکنیک‌های مرتبط با این تئوری، توصیه‌ی اکید بر این دارند که به معلمان اجازه داده شود که بین یادگیری و زندگی واقعی و تجارب احساسی فراغیران ارتباط برقرار کنند؛ همین طور بین یادگیری و تجارب و سوابق شخصی فراغیران (ویلسون، ۱۳، ۲۰۱۳).

اگر بخواهید اتومبیل تان را تعمیر کنید، به مکانیک مراجعه می‌کنید. برای کارهای حقوقی نزد وکیل می‌روید؛ اما برای درک مغز و چگونگی یادگیری چطور؟ نزد معلم می‌روید؟ احتمالاً پاسخ منفی است. با این همه، هر ساله میلیون‌ها پدر و مادر به این

- (IBREA) International Brain Education Association ^۷

Educational Neuroscience ^۸

Mind, Brain, and Education Science ^۹

Sousa ^{۱۰}

Brain- based education ^{۱۱}

Meta- concept ^{۱۲}

Wilson ^{۱۳}

حرفه‌ای‌ها که به کودکانشان درس می‌دهند، اعتماد می‌کنند و بر این باورند که آنها در مورد مغز و فرآیندهای یادگیری چیزی می‌دانند.

آیا می‌توان مبانی نحوی یادگیری مغز را خلاصه کرد؟ امروزه از یافته‌های علوم مغز و اعصاب اطلاعاتی بدست آمده که می‌تواند آموزگاران را در انجام بهتر کارشان باری نماید. با درک نحوی یادگیری مغز، بهتر می‌توان منابع آموزشی را تخصصی کرد. بدین ترتیب، نه تنها در مصرف هزینه‌ها می‌توان صرفه جویی کرد؛ بلکه مهتر از آن، موفقیت‌های بیشتری نیز در کار با کودکان به دست می‌آید (جنسن، ۲۰۰۰).

در زیر به ۴ مفروضه اصلی تربیت مغز و سه دسته فواید آن را که توسط انجمن بین‌المللی تربیت مغز در سال ۲۰۱۳ اعلام شده است، اشاره می‌گردد:

- مغز منبع همه رفتار و تجارت، و به ورای تمایزات و رجحان‌های ملی و قومی و مذهبی رفتن است.
- مغز انسان این قدرت را دارد که پاسخ به استرس را در خدمت کنترل سطوح بالاتر عملکرد قرار دهد و به دنبال تحقق هدفی ماوراء رفاه بدنی و فیزیکی در انسان باشد.
- تربیت مغز در سطح فردی، پیرامون خودشکوفایی و توانمندسازی است.
- تربیت مغز در سطح اجتماعی، وقف بهبود بخشیدن به نوع دوستی و انسانیت است (انجمن بین‌المللی تربیت مغز، ۲۰۱۳).

اشاره‌ای به تاریخچه تربیت مغز

نقش اعصاب در مقایسه با گذشته به میزان فزاینده‌ای در امور روزمره اهمیت یافته است. در سال ۱۶۸۱، توماس ویلیس واژه‌ی نورولوژی را ساخت. در حالیکه یافته‌های اولیه ریشه در جراحی‌های مغز روی بیماران از دهه ۱۹۳۰ داشت. اما بسیاری از اطلاعات از تصاویر و اسکن‌های مغز با تکنولوژی ابداعی قرن ۲۱ به دست آمد (پنینگتون، ۲۰۱۰، ۱۴).

حدود ۲۰۰۰ سال، مدل‌های قدیمی از نحوه کار مغز وجود داشته است. تقریباً تا اواسط سال ۱۹۰۰ مغز انسان با تابلوی برق شهر مقایسه می‌شد. تئوری مغز در دهه ۱۹۷۰ از نیمکره چپ و راست در مغز صحبت می‌کرد. بعدها، پاول مک‌کلین^{۱۵} مفهومی تدوین کرد با عنوان «مغز سه قسمتی^{۱۶}» که تکامل تدریجی مغز انسان را در سه قسمت توضیح می‌داد. در تئوری او فرض می‌شد که یادگیری ماندگار در مغز پایین‌تر؛ احساسات و هیجانات در مغز میانه و تفکر منطقی سطح بالاتر در مغز بالایی انجام می‌گرفت. اخیراً بعد از دو نگاه فوق تربیت مبتنی بر مغز نگاه کلی‌تری را در مورد مغز می‌پذیرد (نگاه نظاممند گشتالتی که معتقد است کل چیزی بزرگتر از مجموع اجزاست) (ویلسون، ۲۰۱۳).

علوم اعصاب و مغز در سالهای اخیر، رشد سریعی را تجربه کرده، که توسط دولت فدرال در دهه ۱۹۹۰ به عنوان "دهه مغز" نام‌گذاری شده است (جونز و مندل، ۱۹۹۹).

همچنین در ۱۵ ژوئن ۲۰۰۱ پژوهشگران و متفکران و فعالان اجتماعی نامدار دنیا در سئول کره برای پرداختن به کنفرانس جهانی صلح و بشریت در هزاره سوم دور هم جمع شدند. این کنفرانس اولین کنفرانس بشریت بود که با تأکید به ارزش‌های انسانی، کره زمین و مغز برگزار می‌شد.

شرکت کنندگان در پنل‌ها بر روی فلسفه‌ی شهروندی زمین بحث کرده و به جستجوی روش‌های علمی کردن آن پرداختند. در اولین کنفرانس بشریت در ژوئن ۲۰۰۱ اعلامیه بشریت به تصویب رسید که این سند خلاصه‌ای است که زمین را سرزمین مشترک بشریت به رسمیت می‌شناسد. این سند بر روی مسئولیت‌های اصلی بعدی بشریت هم در برابر کره زمین و هم در برابر خودشان تأکید می‌کند.

Pennington^{۱۴}
Paul McClean^{۱۵}
Triune Brain^{۱۶}
Jones & Mendell^{۱۷}

مطابق با بیانیه بشریت یک تغییر اساسی در هوشیاری و توانایی حل مسائل رودروری نژاد انسان لازم و ضروری است. این بیانیه مبنای فلسفی تربیت مغز شناخته شده و بعد از آن به عنوان بیانیه مغز نامگذاری گردیده است.

در اصل، بیانیه مغز مجموعه‌ای از عبارات و ادعاهایی است که قدرت مغز انسان را تصدیق و تأیید می‌کند.

- من اعلام می‌کنم که من بر مغز مسلط هستم.
- من اعلام می‌کنم که مغز من امکانات و پتانسیل خلاق بی نهایتی دارد.
- من اعلام می‌کنم که مغز شایستگی پذیرش یا رد هر اطلاعات یا دانشی را که ارائه شده، دارد.
- من اعلام می‌کنم که مغز من عاشق انسانیت و کره زمین است.
- من اعلام می‌کنم که مغز من آرزومند صلح و آشتی است (انجمن بین‌المللی تربیت مغز، ۲۰۱۳).

روش

از آنجا که هدف این پژوهش بررسی رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی به تربیت مغز محور است، پس از لحاظ هدف، بنیادی است. در این مطالعه، برای پاسخ به سوالات پژوهش و مطابق با اهداف، به تحلیل متون اسلامی موجود در راستای بررسی رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی به تربیت مغز محور پرداخته شده است. لذا روش تحقیق، کیفی از نوع تحلیل محتوا^{۱۸} نظام مقوله بنده قیاسی انتخاب گردیده است. در این تحقیق واحد تحلیل "پاراگراف" بوده است. محقق برای پاسخ به سوالات، نیاز به مرور متون مرتبط داشته است. یعنی برای بررسی رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی به تربیت مغز محور^{۱۹}، متون و پژوهش‌های اسلامی در ارتباط با موضوع تربیت به شیوه تحلیل محتوا کیفی مورد قرار گرفته است. سپس از جمع بندی نتایج به دست آمده، موارد قبلی تأیید تعلیم و تربیت اسلامی از بین مؤلفه‌های تربیت مغز ارائه گردیده است. پژوهشگر مؤلفه‌های تربیت مغز محور را براساس مدل پیشین برآمده از مؤلفه‌های رویکرد تربیت مغز محور توسط براعتلی و همکاران (۱۳۹۲) انجام داده است؛ که در این مدل رویکرد تربیت مغز محور به سه مؤلفه‌ی اصلی شناختی-فراشناختی؛ تعاملی-احساسی و جنبشی-فیزیولوژیک تقسیم بندی شده است که هر کدام دارای آیتم‌هایی است که در این تحقیق رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی به یک دسته از این مؤلفه‌ها (مؤلفه‌های جنبشی-فیزیولوژیکی) مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

در این مطالعه (تحلیل محتوا کیفی)، حوزه پژوهش شامل کلیه کتب و منابع نوشته شده پیرامون مباحث تعلیم و تربیت اسلامی با تأکید بر مؤلفه‌های تربیت مغز و یافته‌های علوم اعصاب و مغز مرتبط با حوزه‌های یاددهی و یادگیری بوده است. روش نمونه گیری، هدفمند بوده و جهت نمونه گیری به علت کثرت منابع در این حوزه از کلیه مکتوبات چاپی و دیجیتالی در دسترس از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۳ برای متون مربوط به تربیت مغز محور و منابع موجود در حوزه تعلیم و تربیت اسلامی از بین متون صاحب‌نظران و فیلسوفان تعلیم و تربیت اسلامی چون شهید مطهری استفاده گردیده است. از جمله مهم ترین موتورهای جستجو و پایگاه‌های اطلاعاتی معتبر مورد استفاده در این تحقیق عبارت بودن از: Google scholar, Springer, Science Direct، های اصلی جستجوی منابع تحقیق برای تربیت مغز محور عبارت بودند از: Brain Education, Neuroeducation, Brain and Learning and Education و Brain and Learning and Education و کلید واژه‌های اصلی جستجوی منابع تعلیم و تربیت اسلامی عبارت بودند از: تربیت اسلامی، اهداف تربیت اسلامی، اصول تعلیم و تربیت اسلامی و... بطور کلی محقق برای جستجوی مباحث مربوط به تعلیم و تربیت اسلامی و این رویکرد با تأکید بر آراء و دیدگاه‌های تعلیم و تربیتی شهید مطهری، آثار و کتب او جستجوهای اصلی خود را انجام داده است.

^{۱۸}- Content analysis
^{۱۹}- Content Analyses Qualitative

در تحقیق کیفی، پاتون بیان می کند که شیوه ایده ال نمونه گیری این است که تا رسیدن به مورد زاید (موردنی که پس از آن اطلاعات جدیدی به دست نمی آید) باید به انتخاب ادامه داد. در این پژوهش با انتخاب مورد به مورد و کسب داده ها تا جایی که داده ها تکرار شد و اطلاعات جدیدی به دست نیامد فقط یافته های قبلی را تأیید می کرد، انتخاب منابع ادامه یافت.

در این پژوهش برای جمع آوری اطلاعات از شیوه فیش برداری از کتب و منابع مرتبط استفاده گردیده است. به عبارتی در این تحقیق، جهت استخراج پاراگرافهای مرتبط با موضوع پژوهش از منابع، فیش برداری شده است. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات در این تحقیق، روش تحلیل محتوا با استفاده از نظام مقوله بنده قیاسی بوده است. کاربرد نظام مقوله ای قیاسی چنان است که با نظریه های استخراجی و جنبه های مختلف تحلیل و مرتبط کردن آنها با متن سر و کار دارد. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات این پژوهش نظام مقوله ای قیاسی بوده است که از واحد تحلیل پاراگراف استفاده شده است و طی سه مرحله انجام گرفته است:

در این پژوهش نقطه شروع کار، بکارگیری مؤلفه های جنبشی-فیزیولوژیکی رویکرد تربیت مغز محور توسط براعلی و همکاران (۱۳۹۲) بوده است که در حقیقت مدل پیشینی کار بوده است و پژوهشگر بطبق آن در بین جملات و پاراگراف های مهم مباحث تعلیم و تربیت اسلامی، به دنبال مطالبی بوده است که این مؤلفه ها را مورد تأیید قرار داده است و در آخر مقوله اصلی رویکرد تعلیم و تربیت اسلامی به مؤلفه های جنبشی-فیزیولوژیکی تربیت مغز محور استخراج گردیده است.
در این پژوهش برای روایی از معیار باورپذیری^{۲۰} استفاده شده است. پذیرفتی بودن براخته های تحقیق برای سازندگان واقعیت را باور پذیری گویند. به عبارتی فلیک معتقد است که مستدل کردن متن با نقل قول های قابل قبول معیار باورپذیر کردن است (فلیک، ۱۳۹۲). لذا پژوهشگر برای افزایش باورپذیری از استراتژی های زیر استفاده کرده است:
- به طور طولانی مدتی، تحقیقات و داده های مختلف مرتبط با پژوهش را مورد بررسی قرار داده است.
- نشست هایی با افرادی که در گیر تحقیق مذکور نبودند، تا بدین وسیله نقاط کور مشخص شده و درباره سوالات و نتایج با آنها بحث شود.

نتیجه گیری

در سالهای اخیر بحث استناد به یافته های حاصل از پژوهش های حوزه علوم انسانی چون علوم رفتاری و علوم تربیتی انجام شده در سراسر دنیا یکی از مباحثت جدی در کشور می باشد. چرا که بسیاری از صاحب نظران و متخصصان داخلی این رشته های علمی معتقدند از آنجایی که چتر فلسفی حاکم بر نظام های آموزشی و تربیتی کشور فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی است، بایستی کاربرد یافته های پژوهش های علمی که قرار است در کشور مورد استفاده قرار گیرد از صافی این نظام فلسفی حاکم بر کشور عبور کند و به عبارتی اگر با پژوهش های دیگری در داخل کشور این یافته ها را به نوعی با متون تعلیم و تربیت اسلامی تطبیق داد یا به عبارت کلی تأییدیه از متون اسلامی به این یافته ها گرفت می توان به طور جدی این یافته ها را در نظام های تعلیم و تربیت کشور کاربردی کرد.

با توجه به نتایج حاصل از این تحقیق که خود در جهت اخذ تأیید یافته های تحقیقات علمی جدید تربیت مغز محور توسط متون تعلیم و تربیت اسلامی انجام گرفته است می توان گفت دین اسلام دین کاملی است که با فطرت انسان کاملاً منطبق است و این انطباق خود باعث شده که این دین پس از ۱۴-۱۵ قرن بتواند با یافته های علمی که در قرن حاضر متخصصان و محققان حوزه علوم مختلف بدان دست یافته اند، همخوانی داشته باشد. چرا که طبق یافته های این تحقیق مشاهده شد که اکثریت مقولات مربوط به مؤلفه های سه گانه ای تربیت مغز محور با مقولات مستخرج از دل متون تعلیم و تربیت اسلامی هماهنگ می باشد. البته اگر مقوله

ای به چشم می خورد که توسط مقولات مستخرج از متون تعلیم و تربیت اسلامی تأیید نگردیده است یا در بین آنها دیده نمی شود به این دلیل است که بعضی از این مقولات به مریبوط تکنولوژیهای علوم مغز و اعصاب بوده که همان شکاف تاریخی را بین قرن‌ها ایجاد می کند، چرا که یک تفاوت اساسی بین قرون و اعصار مختلف دوران زندگی انسان مربوط به پیشرفت‌های تکنولوژی می باشد. بنابراین دست اندکاران نظام‌های آموزشی کشور می توانند به یافته‌های تأیید شده تربیت مغز محور توسط متون تعلیم و تربیت اسلامی اعتماد نموده و آنها را در سراسر محیط‌های آموزشی و تربیتی به اجرا درآورند.

فهرست منابع

- قرآن کریم. ۱۳۸۷. ترجمه م الهی قمشه ای چاپ دهم. خط عثمان طه. ۶۱۶ صفحه.
- نهج البلاغه. ۱۳۸۷. ترجمه و تفسیر م ت دشتی. چاپ اول. قم: انتشارات امام جعفر عصر. ۷۵۲ صفحه.
- نهج البلاغه. ۱۳۷۶. ترجمه و شرح ع فیض الاسلام. چاپ مکرر. انتشارات فیض السلام. ۱۳۳۴ صفحه.
- ازهری م. ۱۳۸۱. معجم تهدیب اللغة. بیروت: انتشارات دارالعرفه. ۷۷۰ صفحه.
- باقری خ. ۱۳۹۲. نگاهی دوباره به تربیت اسلامی. تهران: انتشارات مدرسه. ۲۹۴ صفحه.
- براطعلی م. ۱۳۹۲. طراحی برنامه ریزی درسی مبتنی بر تربیت مغز یک مطالعه کیفی. پایان نامه دکترا. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان.
- بی جازه‌ی ا. ۱۳۹۰. اهداف، اصول و روش‌های تعلیم و تربیت قرآن. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان.
- جوادی آملی. ۱۳۸۳. مبادی اخلاق در قرآن. چاپ دوم. قم: انتشارات اسراء. ۲۷۰ صفحه.
- چراغ چشم ع. ۱۳۸۹. تربیت. چاپ اول. تهران: کانون اندیشه جوان. ۱۲۰ صفحه.
- دهشیری ا. ۱۳۸۵. تربیت اخلاقی از دیدگاه اسلام. سازمان تبلیغات اسلامی. ۲۴۸ صفحه.
- دلیلمی ا. ۱۳۸۵. اخلاق اسلامی. قم: دفتر نشر معارف. ۲۵۶ صفحه.
- رشیدپور ع. ۱۳۸۲. آشنایی یا تعلیم و تربیت اسلامی. چاپ هشتم. تهران: انتشارات انجمن اولیا و مربیان. ۱۵۷ صفحه.
- روستایی ع. ۱۳۸۹. چگونه با مشکلات مواجه و آنها را قادرمندانه حل کنیم. اصفهان: انتشارات بینش آزادگان. ۸۰ صفحه.
- زرین کوب ع. ۱۳۷۶. کارنامه‌ی اسلام. چاپ پنجم، تهران: انتشارات امیر کبیر. ۲۰۹ صفحه.
- سدات م. ۱۳۸۶. اخلاق اسلامی. مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت). ۳۶۵ صفحه.
- سیف ع. ۱۳۸۲. روانشناسی پرورشی: روانشناسی یادگیری و آموزش. چاپ هشتم. تهران: انتشارات آگاه. ۷۱۲ صفحه.
- شريعتمداری ع. ۱۳۹۰. اصول و فلسفه تعلیم و تربیت. چاپ اول. تهران: انتشارات امیر کبیر. ۲۰۱ صفحه.
- شعاری نژاد غ. ۱۳۸۸. مبانی روان شناخت تربیت. تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی. ۱۳۰ صفحه.
- طبرسی، الف (بی تا). مجمع البیان فی علوم القرآن، تهران: موسسه انتشارات فرآهانی.
- عبدالرحمان نقیب ع. ۱۳۸۹. روش شناسی تحقیق در تعلیم و تربیت. ترجمه ب رفیعی. چاپ ششم. تهران: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه. ۲۳۰ صفحه.
- عبدالمحمدی ح. ۱۳۸۵. تفسیر موضوعی قرآن کریم. چاپ دوم. قم: انتشارات مهرامیرالمؤمنین (ع). ۲۶۶ صفحه.
- فتحی واجارگاه ک. ۱۳۸۶ ا. اصول برنامه ریزی درسی. تهران: انتشارات ایران زمین، ۲۳۲ صفحه.
- فتحی واجارگاه ک. ۱۳۸۶ ب. برنامه درسی به سوی هویت‌های جدید: شرحی بر نظریات معاصر برنامه درسی، الکافی م ج ۲. دارالكتاب الاسلامیه. تهران: انتشارات دارالكتاب الاسلام . ۶۲۸ صفحه.
- کاین ر ن، کاین ج. ۱۳۷۲. مغز و یادگیری، ترجمه م ح، یارمحمدیان و همکاران. اصفهان: انتشارات عروج، ۲۵۰ صفحه.
- کردی ع. ۱۳۸۴. فرآیند انسان سازی در تعلیم و تربیت. چاپ دوم. تهران: انتشارات منصوری. ۱۲۰ صفحه.
- کلینی رازی شیخ م. ۱۳۷۲. اصول الکافی. ترجمه سید ج مصطفوی. چاپ دوم. تهران: دفتر نشر فرهنگ اهل بیت السلام. ۳۹۱ صفحه.

- مجلسی م. ۱۳۶۳. بخارالانوار. بیروت: انتشارات موسسه الوفا.
- مطهری م. ۱۳۷۸. تعلیم و تربیت در اسلام، قم: انتشارات صدرا، ۴۳۰ صفحه.
- نوری ع. ۱۳۹۱. تدوین چارچوب مفهومی برنامه درسی سازگار با معز؛ پایان نامه دکتری، دانشکده علوم تربیتی دانشگاه تربیت مدرس.
- نوری ع، مهرمحمدی، م. ۱۳۸۹. تبیین انتقادی جایگاه علوم اعصاب، در قلمرو دانش و عمل تربیت. *تازه های علوم شناختی*، ۱۲(۲): ۸۳-۱۰۰.
- واثقی راد، م. ۱۳۸۲. اخلاق و تربیت اسلامی، شهر قم: انتشارات فقه، ۳۵۱ صفحه.
- هوشیار، م. ۱۳۴۲. اصول آموزش و پژوهش. تهران: انتشارات دانشگاه تهران. ۱۶۸ صفحه.

- Aimin L. , Yan C. 2011. A Case Study of College English Curriculum Design Under the Social Needs Analysis. *Studies in Literature and Language* , 3 (3): 1-5 .
- Amen DG. 2007. Seven ways to optimize your brain and your life, Available in: http://www.balancedconcepts.net/7_ways_optimize_brain.pdf [Accessed 13, 2015 Novamber].
- Anderson DR, Bryant J, Murray JP, Rich M, Rivkin M, Zillmann D. 2006. Brain imaging – An introduction to a new approach to studying media processes and effects. *Media Psychology*, 8: 1-6 .
- Bishop D, Rutter M. 2008. Neurodevelopmental disorders: conceptual approaches. In M Rutter, D Bishop, D Pine, S Scott, J Stevenson, E Taylor, & A Thapar (Eds). *Rutter's Child and Adolescent Psychiatry* (pp. 32–41). Blackwell: Oxford .
- Blakemore SJ, Choudhury S. 2006. Development of the adolescent brain: implications for executive function and social cognition. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 47: 296–297 .
- Blakemore SJ. 2008. The social brain in adolescence. *Nature Reviews Neuroscience*, 9 (4): 267-277 .
- Bostrom N, Sandberg A. 2009. Cognitive Enhancement: methods, ethics, regulatory challenges. *Sci Eng Ethics*, 15 (3): 311–341.
- Butterworth B, Laurillard D. 2010. Low numeracy and dyscalculia: Identification and intervention. *ZDM Mathematics Education, Special issue on Cognitive neuroscience and mathematics learning*, 42 (6): 527-539 .

Islamic Education Approach to Brain-based Education

Taybeh Setayeshfar

Abstract. This study aimed to investigate the role of Islamic education approach in the brain-based education. The current research made use of content analysis to study Islamic texts, researches and studies in the field of brain-based education. To this end, all the available published and electronic references and resources were gathered on the basis of the research goals and research questions. The analysis of the data was based on comparative classification. The results were categorized into three groups of cognitive and metacognitive factors in brain-based education, interactional-emotional factors in brain-based education and kinetic-physical factors in brain-based education. Furthermore, the categories were also divided into subcategories, all of which confirm the triple-component model coming out of previous studies. Confirming subcategories of the former triple model i.e. cognitive-metacognitive, interactional-emotional and kinetic-physical factors based on the Islamic texts and resources, this study provides an opportunity for the curriculum designers and educationists to take a new approach towards applying scientific results in the educational system. Regarding the scientific bases and elements of this model, it can be claimed that recognizing and having control over the brain-structure and its changing pattern will facilitate learning, it also might help us control our behaviors and life as well as our inter/intra personal relationships. Having this important recognition and perception, human beings can pave the way for the realization of humanity and world peace. All of these facts have been mentioned in Islamic texts by Islamic experts and authorities centuries ago and the current study aimed to extract and confirm them. Islamizing educational sciences in general and brain-based education in particular, the results of the current study could relieve educationists and authorities of the country's educational system so that they can easily make use of this study's results.

Keywords: Curriculum designs, Brain-based education, Educational sciences